

Det forslag vil jeg da gerne på parternes vegne takke for, og jeg skal gøre ministeren opmærksom på, at oprindeligt lovede man ved de første forhandlinger med brancheorganisationerne, at der kunne komme et forslag om miljøindeks i marts måned. Det blev faktisk udsendt i august, som ministeren selv sagde, fordi det jo viste sig at være svært at udarbejde det, og så mente man altså alligevel, at industrien skulle kunne overskue det og skulle kunne kommentere det frem til september måned. Det er dér, jeg mener, at kæden hopper af, at der er noget, der ikke går så godt.

Jeg vil også gerne takke for ministerens tilsagn om, at vi kan se på bagatelgrænsen. Det vil vi vende tilbage til under udvalgsarbejdet.

Skatteministeren (Ole Stavad):

Det er ikke sikkert, hr. Kim Behnke nogen sinde finder ud af det, men ministerbiler er altså til hvervsmæssig brug, om jeg så må sige, og ikke til private indkøb, så jeg har også en cykel, og hvis det er sådan, at jeg skal bruge bil til indkøb, så bruger jeg min egen derhjemme. Så det synes jeg var en helt igennem utidig bemærkning, som jeg synes hr. Kim Behnke skulle have holdt for sig selv.

I forhold til kompostérbar emballage: Jamen det er jo en stor fordel, at det ikke, som tilfældet er i dag eksempelvis omkring engangsemballage, er en værdiafgift. Jeg har haft en brevveksling med Roskilde Festivalen, der har haft det problem, at den kompostérbare engangsemballage faktisk var dyrere, og derfor fik den også en uforholdsmæssigt høj afgift.

Med den omlægning, vi laver på engangsemballagen, og den omlægning, vi har lavet på det andet, får vi nu en afgift, der ikke bliver højere i forhold til det, der er den miljømæssigt rigtige at benytte. Så der kommer faktisk et ganske fornuftigt skift. Så også af den grund ville hr. Kim Behnke og andre kunne stemme for, hvis det var sådan, at de indvendinger, man kommer med, er søgende for at sikre, at det har et indhold, som man gerne vil stemme for, men da man hele tiden leder efter begrundelser for at stemme imod og ikke for at stemme for, så kan det jo selvfølgelig godt blive svært.

Så siger hr. Thulesen Dahl, at det jo ikke er sådan, at enhver udgift behøver at blive klaret over nye skatter, og det er jeg selvfølgelig enig i. Jeg lytter altid gerne til, om der er nogen, der har udgifter, vi kan erstatte med nogle andre. Hvis man kan spare ét sted og bruge et andet

sted, så synes jeg også, at det kan være en ganske fin metode, men det er også dér de politiske uenigheder, forskelligheder, opstår.

Dansk Folkeparti mener eksempelvis, hvis man læser Dansk Folkepartis program, at det dér med at blive arbejdsløs er en helt privat sag, som man helt privat selv må forsikre sig imod med den konsekvens, at de, der har den store risiko for at blive arbejdsløse, som også typisk er dem, der har de lavere indkomster, får nogle ekstremt høje kontingenter, og mange ville slet ikke have råd til at forsikre sig imod arbejdsløshed.

Det er et svar, som Dansk Folkeparti giver, som det er fair nok at Dansk Folkeparti giver. Jeg er bare lodret og drønende uenig i, at det er en anstændig måde at finansiere ting på, så derfor er det da rigtigt, at der er forskellige muligheder, og de forskellige partier har forskellige steder, hvor man synes, noget er acceptabelt, og andre synes ikke, det er acceptabelt. Og jeg synes ikke, det er acceptabelt eksempelvis at tage en række af de besparelser, som vil efterlade masser af mennesker, som ikke har for meget, i en fuldstændig uacceptabel økonomisk situation, og derfor synes jeg, det her er langt mere acceptabelt.

Så spørger fru Mariann Fischer Boel: Hvorfor skal det gå så stærkt? Det skulle jo bl.a. gå så stærkt, fordi jeg jo havde forpligtet mig til, sidst vi havde den her sag til behandling tilbage i 1998, at sørge for, at der lå et nyt grundlag som det, vi her har, med et miljøbaseret indeks. Og hvis fru Mariann Fischer Boel kigger tilbage, så kan fru Mariann Fischer Boel se, at jeg lovede, at der skulle gerne være en rapport i august måned. Det kom til at knibe; det beklager jeg over for Folketinget.

Hvis det er sådan, at man stiller sig op og lover Folketinget at gøre sig umage med at fremlægge et grundlag på et bestemt tidspunkt, så gør jeg mig i hvert fald umage for, at folk ikke efterfølgende skal kunne kritisere, at man ikke har gjort alt, hvad man kan for at fremskynde sagen, således at selv hvis der kommer en forsinkelse ind, bliver den forsinkelse så begrænset som overhovedet muligt.

Jeg mener faktisk, at det er en forkert kritik også af Miljøministeriet, når man siger, at vi ikke har været parat til at inddrage eksterne. Al den eksterne viden, der har været til rådighed, er mig bekendt blevet benyttet af Miljøministeriet for at få det bedst mulige resultat. Men det er noget, man selvfølgelig er meget velkommen til